

Стоян Дринов

Стоян Дринов е роден на 3 февруарий 1882 г. Племенник е на известният историк и родолюбец, професора Марин Дринов. След като напуска университета в София, Дринов, учителствува във Врачанската прогимназия; после бива преместен за учител в София; става библиотекар в Народния театър, а след това — чиновник в Народната Библиотека. На тази му длъжност го завари смъртта. Сжтрудничил е във всичките детски списания и ред години в „Светулка“. Миналата година редактираше детския вестник „Люлка“.

Преди четири месеца, на 7 август, почина добрия приятел и учител на децата Стоян Дринов.

Той пях песни за всички — за възрастните и за невръстните, тъй както ги разказваше сжрцето му. И за това неговите песни са спретнати и гиздави, като цветя.

А в букета цветя, които той нажса от голямата градина на животът и завжрза с обичта на своите спомени, най-пресни и най-скоро разжфнали са песните — цветя за децата. Като ситни, росни теменуги, наджжрнали из хресталак, са те; като бели кокичета, подали бистри чашки над още неразтопен сняг, са тези чисти и светли спомени от детинските години.

Той сбичаше живота. За слжнцето и за радостта на топлите, Слжнчови дни, разказваше той: Когато земята се сжбуди от сжн под милувките на младата пролет; когато кжнти веселбата на птичите гласове и се люлее широката вжлна на изкласилите нивя; когато плува над полето трепетжт откритата на чевржста чучулига и се носи из гората шепота на безбройни разговори; когато кипи труд и се подмладява работата.

„Презморец леко повява,
Тучна си нива люлее;
Всред нива спретна жжтварка,
Ржкойки слага и пее“.

А в глухата нощ, когато и небето се е умжлчало, някой пее. Майката приспива пжрвата си рожба: